Vol. I. Foll. 189. Skandha I. fol. 40^b; II. fol. 56^b; III. fol. 129^b; IV. fol. 189^b. Hoc volumen anno 1406 (श्रीप्राग्वाटज्ञातीयमहंसरवणसुतमहंमेलाकेन) exaratum est. In libro quarto folium १५२ desideratur.

Vol. II. Foll. 190–374. Skandha VI. fol. 216^b; VII. fol. 252^b;[1] VIII. fol. 296^b; XI. fol. 352^b; XII. fol. 374^b. Libri sexti folia १–१२, et libri V. IX. X. desunt.

Hoc volumen anno 1407 a Mahammeláka, Mahaṃsaravaṇae filio, Ajayasíhae nepote, (श्रीघोघा (?) वेलाकूले राउश्रीसारंगदेवविजयराज्ये) accurate exaratum est. (Fraser 2.)

811, 812.

Lit. Devan. Charta Ind. Long. 15. Lat. 8. Linn. 13–16.

Bhágavatapuráṇam cum *Ṣrídharae* commentario, *Bhávárthadípiká* appellato.

Vol. I. Foll. 480. Skandha I. fol. 77^b; II. fol. 120^b; III. fol. 238^b; IV. fol. 335^b; V. fol. 418^b; VI. fol. 480^b.

Vol. II. Foll. 583. Skandha VII. fol. 57^b; VIII. fol. 102^b; IX. fol. 150^b; X^a. fol. 293^b; X^b. fol. 422^b; XI. fol. 551^b; XII. fol. 583^b.

Haec volumina anno 1794 a paṇḍita-Kalabhavánedása exarata sunt. (Walker 215, 216.)

813, 814.

Opus unum in voluminibus duobus religatum. Lit. Devan. Charta Ind. Long. 11. Lat. 5. Linn. 10.

Matsyapuráṇae textus satis accuratus.

Vol. I. foll. 301; vol. II. foll. 302–601. Hoc loco de cataclysmo narrationem, collato codice Wilsoniano 21 emendatam, e capitibus 1 et 2 transscripsi:

पुरा राजा मनुर्नाम चीर्णवानखिलं तपः । पुत्रे राज्यं समारोप्य क्षमावान्नविनंदनः ॥१॥ मलयस्यैकदेशे तु सर्वात्मा गुणसंयुतः । समदुःखसुखो वीरः प्राप्तवान्योगमुत्तमं ॥२॥ वचनं वरदश्चास्य वर्षायुतशते गते । वरं वृणीष्व चोवाच प्रीतात्मा कमलासनः ॥३॥ एवमुक्तोऽब्रवीद्राजा प्रणम्य स पितामहं । एकमेवाहमिच्छामि त्वत्तो वरमनुत्तमं ॥४॥ भूतग्रामस्य सर्वस्य स्थावरस्य चरस्य च । भविता रक्षणायाहं प्रलये समुपस्थिते ॥५॥ एवमस्त्विति विश्वात्मा तत्रैवान्तरधीयत । पुष्पवृष्टिश्च महती खात्पपात सुरार्पिता ॥६॥ कदाचिदाश्रमे तस्य कुर्वतः पितृतर्पणं । पपात पाण्योरुपरि शफरी जलसंयुता ॥७॥ दृष्ट्वा तच्छफरीरूपं स दयालुर्महीपतिः । रक्षणायाकरोद्यत्नं स तस्य[1] करकोदके (स तस्मिन्करकोदरे Cod. W.) ॥८॥ अहोरात्रेण चैकेन षोडशांगुलविस्तृतः । सोऽभवन्मत्स्यरूपेण पाहि पाहीति चाब्रवीत् ॥९॥ स तमादाय मणिके प्राक्षिपज्जलचारिणं । तत्रापि चैकरात्रेण हस्तत्रयमवर्धत ॥१०॥ पुनः प्राहार्तनादेन सहस्रकिरणात्मजं । स मत्स्यः पाहि पाहीति त्वामहं शरणं गतः ॥११॥ ततः स कूपे तं मत्स्यं प्राहिणोद्रविनंदनः । यदा न माति तत्रापि तदा मत्स्यः सरोवरे ॥१२॥ क्षिप्तः स पृथुतामागात्पुनर्योजनसंमितां । तत्राप्याह पुनर्दीनः पाहि पाहि नृपात्मज ॥१३॥ ततः स मनुना क्षिप्तो गंगायामत्यवर्धत[2] । यदा तदा समुद्रे तं प्राक्षिपन्मेदिनीपतिः ॥१४॥ यदा समुद्रमखिलं व्याप्यासौ समवस्थितः । तदा प्राह मनुर्भीतः कोऽपि त्वमसुरेतरः ॥१५॥ अथवा वासुदेवस्त्वमन्य ईदृक्कथं भवेत् । योजनायुतविंशत्या कस्य तुल्यं भवेद्वपुः ॥१६॥ ज्ञातस्त्वं मत्स्यरूपेण मां खेदयसि केशव । हृषीकेश जगन्नाथ जगद्धाम नमोऽस्तु ते ॥१७॥ एवमुक्तः स भगवान्मत्स्यरूपी जनार्दनः । साधु साध्विति प्रोवाच सम्यग्ज्ञातं त्वयानघ ॥१८॥ अचिरेणैव कालेन मेदिनी मेदिनीपते । भविष्यति जले मग्ना सशैलवनकानना ॥१९॥ नौरियं सर्वदेवानां निकायेन विनिर्मिता । महाजीवनिकायस्य रक्षणार्थं महीपते ॥२०॥ स्वेदांडजोद्भिजा जीवा ये च जीवा जरायुजाः । अस्यां निधाय सर्वांस्तानर्थतात्पाहि सुव्रत ॥२१॥ युगांतवाताभिहता यदा चलति नौर्नृप । शृंगेऽस्मिन्मम राजेंद्र तदेमां संयमिष्यसि ॥२२॥ ततो लयांते सर्वस्य स्थावरस्य चरस्य च । प्रजापतिस्त्वं भविता जगतः पृथिवीपते ॥२३॥ एवं कृते महाराज सर्वज्ञो धृतिमानृपिः । मन्वंतराधिपश्चापि देवपूज्यो भविष्यसि ॥२४॥ एवमुक्तो मनुस्तेन पप्रच्छासुरसूदनं । वर्षैः कियद्भिर्भगवन्भविष्यत्यंतरक्षयः ॥२५॥ सत्त्वानि च कथं नाथ रक्षिष्ये मधुसूदन । त्वया सह पुनर्योगः कथं वा भविता मम ॥२६॥ श्रीमत्स्य उवाच ॥ अद्यप्रभृत्यनावृष्टिर्भविष्यति महीतले । यावद्वर्षशतं साग्रं दुर्भिक्षं नरकावहं[3] ॥२७॥ ततोऽल्पसत्त्वक्षयदा रश्मयः सप्त दारुणाः । सप्तसप्तेर्भविष्यंति प्रतप्तांगारवर्षिणः ॥२८॥ और्वानलोऽपि विकृतिं गमिष्यति युगक्षये । विषाग्निश्चापि पातालात्संकर्षणमुखच्युतः ॥२९॥ भवस्यापि ललाटोत्थस्तृतीयनयनानलः । जगद्दग्धं तथा क्षोभं गमिष्यति महामते ॥३०॥ एवं दग्धा मही सर्वा यदा स्याद्भस्मसंनिभा । आकाशमूष्मणा तप्तं भविष्यति परंतप ॥३१॥ ततः सदेवनक्षत्रं जगद्यास्यति संक्षयं । संवर्तो भीमनादश्च द्रोणश्चंडो बलाहकः ॥३२॥ विद्युत्पताकः शोणांबुः सप्तैते लयवारिदाः । अग्निप्रस्वेदसंभूताः प्लावयिष्यंति मेदिनीं ॥३३॥ समुद्राः क्षोभमेष्यंति तत्रैक्येन व्यवस्थिताः । एवमेकार्णवं सर्वं भविष्यति जगत्त्रयं ॥३४॥ दिव्यां नावमिमां गृह्य सर्वबीजानि सर्वशः । आरोप्य रज्ज्वा योगेन मत्प्रयुक्तेन सुव्रत ॥३५॥ संयम्य नावं मच्छृंगे मत्प्रभावाभिरक्षितः । एकः स्थास्यसि देवेषु दग्धेष्वपि परंतप ॥३६॥ सोमसूर्यावहं ब्रह्मा चतुर्लोकसमन्वितः । नर्मदा च नदी पुण्या मार्कंडेयो महानृपिः ॥३७॥ भवो वेदाः पुराणं च विद्याभिः सर्वतो वृतं । त्वया सार्धमिदं सर्वं स्थास्यत्यंतरसंक्षये ॥३८॥ एवमेकार्णवे जाते चाक्षुषेऽंतरसंक्षये । वेदान्प्रवर्तयिष्यामि त्वत्सगादौ महीपते ॥३९॥ सूत उवाच । एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवांतरधीयत । मनुरप्यास्थितो योगं वासुदेवप्रसादजं ॥४०॥

[1] In fine haec subscripta sunt: संवत् १४६० वर्षे भाद्रपाददि ४ रवौ अद्येह श्रीदेवपत्तनमहंलकरणे महाराजश्रीव्रह्मदासविजयराज्ये समस्तपंचकुलप्रतिपत्तौ etc.

[1] तस्मै Cod. [2] अप्यवर्धत Codd. [3] अशुभावहं Mill.